

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2019 - 6379

Doknr.
357959

Dato
09-08-2021

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 15. december 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 17 (L 16) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Marie Bjerre (V).

Spørgsmål nr. 17:

”Ifølge lovforslaget skal der ved vurderingen af, hvad der anses for rimelig individuel tilpasning, lægges vægt på det enkeltes dagtilbuds/folkeskoles ressourcer, og ifølge lovforslagets bemærkninger vil ”bestemmelsen hverken udvide eller begrænse gældende ret efter sektorlovgivningen”, lovforslaget ”medfører ikke, at der skal ske en skærpet proportionalitetsvurdering” og ”der er alene tale om en tydeliggørelse af gældende ret”, jf. lovforslagets bemærkninger side 4. Betyder det, at vurderingen allerede i dag altid foretages på baggrund af det enkelte dagtilbud/folkeskoles ressourcer, eller er der nogle kommuner, der foretager vurderingen i forhold til det samlede kommunale budget for folkeskole/dagtilbud? Og i så fald, hvorvidt vil dette lovforslag da medføre en praksisændring?”

Svar:

Dette lovforslag omhandler en tydeliggørelse af retten til rimelig individuel tilpasning i dagtilbud og i folkeskolen. Formålet med L 16 er at indføre mulighed for at klage til ligebehandlingsnævnet over manglende rimelig individuel tilpasning i daginstitutioner og folkeskoler samt mulighed for at få tildelt godtgørelse, hvis man får medhold i sin klage.

Med forslaget tydeliggøres dermed gældende ret på dagtilbuds- og folkeskoleområdet. Således findes der allerede i dag krav om, at eksisterende ydelser og tilbud skal tilpasses individuelt i den aktuelt konkrete situation for at sikre, at børn med handicap kan opnå lige muligheder og ligebehandling. Lovforslaget hverken udvider eller begrænser den allerede gældende sektorlovgivning.

Lovforslaget indeholder på baggrund heraf ikke ændringer af sektorlovgivningen på daginstitutionsområdet eller folkeskoleområdet, men omhandler alene indførelse af mulighed for at klage over ret til rimelig individuel tilpasning og mulighed for at få tilkendt en godtgørelse.

Med lovforslagets § 9 a, stk. 2, foreslås det, at retten til individuel tilpasning kun skal gælde tilpasning, som er rimelig, og som dermed ikke indebærer en uforholdsmæssig stor byrde for dagtilbuddet eller folkeskolen. Ved Ligebehandlingsnævnets vurdering af, hvad der anses for rimelig individuel tilpasning, skal der særligt lægges vægt på effekten i forhold til at fjerne barriererne og på omkostningerne forbundet med tilpasningen under hensyntagen til dagtilbuddets eller folkeskolens ressourcer.

Ovenstående formuleringer handler derfor om, hvordan Ligebehandlingsnævnet skal vurdere sager, der med lovforslaget bliver mulig at påklage.

Lovforslaget ændrer ikke på, hvordan de enkelte kommuner og tilhørende daginstitutioner/folkeskoler varetager og fordeler deres forpligtelser i forhold til at overholde sektorlovgivningen.

Med venlig hilsen

Astrid Krag